

aldeles umuligt, at man kan bygge Skibe med saa ringe Dybtgaaende og med Egenffaber, som kunne gjøre dem til virkelig brugelige Krigsskibe, og derfor troer jeg, at det Spørgsmaal maa udelukkes, og at man maa gaae til de dybe Skibe, de saakaldte søgaaende Skibe. Nu er Spørgsmaalet, om man skal bygge, som her er talt om, et Skib med eet Laarn eller et Skib med to Laarne. Det er altid forekommet mig, at et Skib med eet Laarn er det en meget precair Sag at sende i Søen i Forhold til de uhyre Bekostninger, der ere anvendte paa det. Der hører saa overordentlig Tid til, at et saadant Skib med eet Laarn kan blive gjort ubrugeligt, at det forekommer mig, at et saadant Skib meget lettere kunde blive virkningsløst, end det burde. Skibe med to Laarne have altid en ganske anderledes Sandsynlighed for efter en længere Føgtning at have endnu Skyts, hvormed de kunne gjøre Gavn. Det forekommer mig, at den Forskjel, der er i Prisen mellem et Skib med eet Laarn og et Skib med to Laarne, paa ingen Maade kan berettigede til at opgive de Fordele, man vinder ved at faae et Skib med to Laarne. Jeg troer derfor, at, naar man skal tage Bestemmelse om, hvad der skal bygges paa Værftet for de ordinære Midler, maa det være et Skib med to Laarne, ligemeget om man saa ved Siden deraf vil anskaffe et Skib med to Laarne i Udlandet. Jeg har altid med megen Ulyst stemt for de Skibe, vi have anskaffet, nemlig Skibe med eet Laarn, og det glæder mig overordentlig meget, at der nu er blevet raadet til at bygge et Skib med to Laarne.

U. Sage: Vi fik den Underretning af den høitærede Minister, at der var kommet Tilbud fra England om Bygningen af Skibe, og at disse Documenter vare afgivne til Finantsudvalget, men i Fortrolighed, confidentielt, da de vedkommende Entreprenører ikke ønskede denne Sag omtalt. Jeg troer, at saaledes var den ærede Ministers Ord. Nu er det en saa overordentlig, usædvanlig Fremgangsmaade, at disse store Fabriker i England gjøre en Hemmelighed af deres Tilbud, at jeg er fristet til at antage, at den ærede Minister har seet

feil. Jeg vil derfor bede den ærede Minister see efter engang endnu, og skulde det da virkelig forholde sig saaledes, at vedkommende Entreprenører i England have forlangt, at deres Tilbud skulde betragtes som confidentielt, vil jeg bede den ærede Minister om at skrive til disse Folk, jeg tør da indestaae ham for, at han med omgaaende Post vil faae Tilladelse til at lade det hele Thing see alle disse Tilbud. Det er jo ogsaa nødvendigt for os, da vi nu skulle være smaa Ministre allesammen; skulle vi overtage de ministerielle Forretninger, maae vi virkelig have alle de Papirer og Documenter, som tjene til Oplysning i Sagen. Jeg kjender godt de Huse, som have gjort disse Tilbud; man gaaer ikke meget vild, naar man gaaer til de første; men vi maae see deres Tegninger og Overslag og sammenligne dem med vort eget Værfts Tegninger og Overslag for at udfinde, hvilket der er dyrest, og flere ærede Medlemmer have jo saameget Kjendskab til disse Sager, at de slet ikke behøve at være en luffet Bog for os, naar vi paa tage os de Forretninger, som den ærede Minister synes at ville være af med. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgtreds (Udler) befylder os for, at vi ville gjøre os skyldige i den Urigtighed, at ville indlade os paa at anvende Penge til et Skib, som kun bliver særbdigt, — lad mig sige, — om 4 Aar, medens han møder med et Skib kjøbt i England — jeg er vis paa, at han faaer i Commission at udføre det —, som vil blive særbdigt om 1½ Aar; men alle disse Tidsbestemmelser, hvad have de egentlig at sige? Det ærede Medlem sagde, at vi levede paa en Vulkan, at vi kunde vente Krigen hver Dag, men hvor bliver da hans Skib af, det faae vi heller ikke? (Udfrydelse). Jo, det ærede Medlem sagde, at Europas Tilstand var saaledes, at vi usorteøbet kunde vente, hvad det skulde være; men heller ikke han er istand til at disponere over sit Skib, naar den Krig kommer, for hvilken Ingen af os kjender Tidspunktet. Det er jo et Spørgsmaal, som Enhver maa afgjøre med sig selv, om vi skulle arbejde paa vort eget Værft i den Retning, hvori vi nu have begyndt saa godt, og vente noget længere, eller bestille i Udlandet, hvor man er indrettet